

פורום הארגונים למען המשפחה

יט'באדר תשפ"ב
22/3/22

לכבוד:
שר המשפטים מר גדעון סער.
מנכ"ל משרד המשפטים - עורך הדין ערן דויד
א.ג.

הנדון: אמנת איסטנבול

אמנת איסטנבול פורסמה בשנת 2011 על ידי מועצת אירופה ונועדה לקידום המטרות הבאות, כפי שנכתב במבוא לאמנה עצמה:

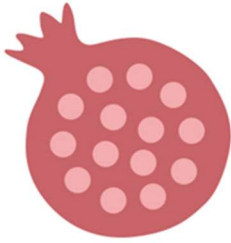
- א. "להגן על נשים מכל צורה של אלימות ולמנוע, להעמיד לדין ולבער אלימות נגד נשים ואלימות במשפחה;
- ב. לתרום לביעור האפליה נגד נשים ולמופיעה ולקדם שוויון מהותי בין נשים לגברים, גם על ידי העצמת נשים;
- ג. לתכנן מסגרת מקיפה, מדיניות ואמצעים להגנה ולסיוע לכל קורבנות האלימות נגד נשים ואלימות במשפחה;
- ד. לקדם שיתוף פעולה בינלאומי במטרה לבער אלימות נגד נשים ואלימות במשפחה;
- ה. להעניק סיוע ועזרה לארגונים ולרשויות אכיפת החוק לטובת שיתוף פעולה יעיל שיביא לאימוץ."

עיון מעמיק באמנה מביא למסקנה כי אמנה זו אינה רלבנטית למדינת ישראל. חוסר הרלבנטיות נובע מהעובדה כי אמנה זו נועדה להרים את "רף ההגנה" וקידום נשים במדינות נכשלות אשר בהן סובלות נשים מאפליה ואלימות. מדינת ישראל, מנגד, מצויה במקום גבוה ביותר בקידום נשים ובהגנה עליהן, ודומה שמטוטלת "קידום נשים" עברה בציבוריות הישראלית ככלל את "נקודת האל חזור". המצב בישראל תשפ"ב הנו הפוך – גברים הם אלו שמופלים לרעה ולמרות זאת מצויים תחת קמפיינים תקשורתיים קבועים של דהומניזציה. (להלן: "המאבק בין המינים בישראל") לאור האמור, אימוצה של אמנה זו יביא בוודאות להמשך ההסלמה במאבק בין המינים בישראל תחת מעטה של "קידום נשים והגנה עליהן". מאבק זה הנו תולדה של פעילות אגרסיבית של ארגונים פמיניסטים רדיקאליים במשך שנים בכל זרועות השלטון.

מشتי הסיבות לעיל אנו טוענים כי אין מקום לאימוץ האמנה בישראל. להלן נפרוס הסבר מפורט באשר למצב העניינים בפועל אשר הוא זה שמחייב שינוי כיוון, ובשום אופן לא אימוץ אמנה כגון זו שנועדה מלכתחילה ליצור תקינה בינלאומית להגנה על נשים החיות במדינות בהן קיים משטר דיכוי ואלימות. מצב זה אינו דומה כלל לישראל בכל הנוגע לתחום מעמד האשה. ממשלת ישראל שחרתה על דגלה קידום "שיוויון מגדרי" ראוי כי תיסוג מהליך אימוץ האמנה ותחל בבדיקת עומק וטיפול ב"מאבק בין המינים בישראל" הקיים כאן ועכשיו.

בישראל "שיוויון מגדרי" = אפליית גברים

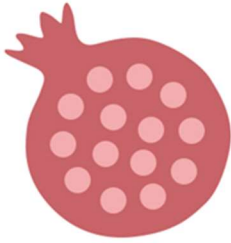
ספר החוקים של מדינת ישראל מהווה אות קלון למונח "שיוויון מגדרי". להלן נפרט את רשימת דברי החקיקה שבהם קיימת אפליית גברים לרעה. מובן כי מקבילה הפוכה של אפליית נשים לרעה אינה קיימת בספר החוקים. להלן מדגם של חוקים המפלים גברים לרעה:

פורום הארגונים

למען המשפחה

1. חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב 1962 קובע בסעיף 25 כי לאם יש עדיפות באחזקת ילדים עד גיל שש - חזקת הגיל הרך. מדינת ישראל היא היחידה בעולם שמפלה גברים בהקשר זה.
2. חוק הוצאה לפועל תשכ"ז 1967 סעיף 74 קובע כי גבר שלא שילם מזונות ייאסר.
3. שירות צבאי – לפי חוק שוויון זכויות האישה תשי"א לכל אישה יש זכות למלא כל תפקיד, אולם אין עליה חובה לעשות כן. לעומתה, גבר חייב בשירות קרבי בין אם רוצה הוא ובין אם לאו. הפער הוא באורך השירות ובסיכון הגופני והנפשי החל על הגבר. האמת המכאיבה היא שחיייהם של גברים שווים פחות מחייהן של נשים לעניין זה.
4. חוזר מנכ"ל משרד החינוך וכן החוק למניעת העסקה של עברייני מין דורש אישור העסקה ממשטרת ישראל בדבר העדר הרשעות בנושא מין רק מגברים, וזאת למרות שידוע כי נשים כגברים מבצעות עבירות מין במערכת החינוך ובכלל.
5. חוק ביטוח לאומי (נוסח משולב 1995 תשנ"ה) סעיף 238 מפלה אלמן לעומת אלמנה בקבלת קצבת שארים.
6. דיני המס - אישה זוכה ליותר נקודות זיכוי מגבר, לפי סעיף 36 לפקודת מס הכנסה, הטבה ששווה 219 שקלים לחודש ו-2,628 שקלים לשנה. בנוסף לכך, לפי סעיף 66 לפקודת מס הכנסה נקודות זיכוי לילד יינתנו רק לאישה.
7. אי ביצוע בדיקות גנטיות - חוק מידע גנטי תשס"א 2000 קובע כי בדיקת רקמות לא תיעשה כל עוד מדובר בהורים נשואים. מכאן נובע כי הגבר בעודו נשוי מוחזק כאבי הילד ולא יידע לעולם האם זו האמת אם לאו. האישה, כמובן, תדע מי אבי הילד.
8. החוק לתיקון דיני משפחה מזונות, אפליית אבות בתשלום מזונות בפסיקה למרות התיקון לחוק שעבר בשנת 1981. – למרות בע"מ 919/15, גברים עדיין נאלצים לחיות חיי דלות וסבל.
9. חוק שוויון זכויות האישה תש"ע, שנועד ליצור שוויון בין המינים, קובע בסעיף 1 שבו כי ניתן להפלות אישה לטובה. אין בחקיקה הישראלית חוק מקביל בנוגע לגברים.
10. חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב תשכ"ה 1965) קובע כי רק אישה זכאית לקצבת ילדים. מצב זה חל בנוגע לקצבאות נוספות של ילדים בביטוח הלאומי אשר מגיעות לאם ולא לאב.
11. פרישה לפנסיה – לפי החוק אישה פורשת בגיל 62 וגבר בגיל 67 (גם התיקון לחוק במסגרת חוק ההסדרים מפלה גברים).
12. אפליית גברים בהיבחרות לאגודות ספורט, ייצוג בגופים ציבוריים וקבלת מכרזים (תיקון ייצוג הולם תשס"ד 2003 לחוק הספורט, חוק חובת מכרזים).
13. אפליית גברים בתשלום לחברת החשמל - על פי תקנות משק החשמל (תשלום מופחת לזכאים שונים) תשע"א סעיפים 7(5)(6) הנחה בשיעור 50 אחוזים תינתן רק לאם זכאית מזונות.
14. אפליה בין יתום ליתומה – לפי חוק הביטוח הלאומי (נוסח משולב תשכ"ח 1968) סעיף 22 ישולם מענק קצבת שארים לילדה מגיל 12 וליילד מגיל 13.
15. ענישה מופחתת לאישה - חוק העונשין תשל"ז 1977 סעיף 303 קובע עונש מופחת לאישה שהרגה את ילדה בטרם מלאה לו שנה.
16. הפסקת היריון – לפי סעיף 313 העונשין אישה פטורה מעונש בגין הפסקת היריון בלתי מאושרת, בעוד שהרופא שביצע את המעשה אחראי ועלול לשאת בעונש של עד חמש שנות מאסר.
17. שעת הורות – לפי הוראות התקשי"ר (תקנון שירות המדינה) הזכות ליום עבודה מקוצר ניתנת כברירת מחדל לאם.
18. עקרת בית – לפי חוק הביטוח הלאומי סעיף 238 עקרת בית אישה פטורה מתשלום דמי ביטוח לאומי, מדובר רק באשה - עקרת בית לא מוכר.
19. חוק ביטוח בריאות ממלכתי תשנ"ד 1994 סעיף 14(ז) פוטר עקרת בית אישה מתשלום דמי ביטוח בריאות.
20. הנחיה 2.5 של הפרקליטות קובעת כי אין להגיש כתב אישום נגד אישה בשל תלונת שווא אלא באישור פרקליט מחוז, אשר ככלל לא ניתן ומעודד הלכה למעשה תלונות שווא.

פורום הארגונים למען המשפחה

זאת עוד בטרם הצגנו את הפסיקה הבררנית בבתי משפט למשפחה נגד גברים והאפליה במשרד הרווחה בכל הקשור לדיני משפחה.

חוק למניעת אלימות במשפחה, תשנ"א-1991 ונגזרותיו

חוק זה, לרבות התקנות שהותקנו מכוחו, מהווה הוכחה כי חירותן של נשים במדינת ישראל זוכה להגנה חוקתית נרחבת.

יתרה מכך, אין זה סוד כי יישומו של החוק נעשה ברוב המקרים על ידי נשים כנגד גברים אך לא הפוך. נושא זה בעייתי מאוד מכיוון שמאז שנות ה-60 ידוע כי אלימות במשפחה הנה סימטרית, אולם עובדות אלו מושתקות על ידי גורמים אינטרסנטים.

ארגוני הנשים והמגדר מקדמים אג'נדה שקרית כאילו אלימות במשפחה הנה בעיקר כנגד נשים, ובמקביל נותנת לגיטימציה לאלימות נשים נגד גברים וילדים. גישה זו הופכת מקובלת וזאת הן בשל השתקת העובדות והן כתוצאה מתיאור מופרך של הסיטואציות בהן נשים אלימות מקבלות לגיטימציה לאלימותן וזכות לענישה מופחתת.

עמדות אלו זוכות לתמיכה באמצעות תקצוב נרחב מהמדינה ולתמיכה מקיר לקיר של אמצעי התקשורת הכתובים והדיגיטליים.

הציבור בישראל (בניגוד לנבחריו) החל להבין בשנה האחרונה כי נושא האלימות במשפחה אינו כצעקתן של ארגוני הפמיניסטיות הרדיקאליות, וכי חייבים לשנות כיוון. ענין זה בא לידי ביטוי במאבק הציבורי והמהומה הרבתית שהתנהלה בכנסת ובתקשורת כנגד הצעת חוק למניעת אלימות במשפחה (תיקון - מניעת אלימות כלכלית), התשפ"ב-2022, אשר כידוע נעצר קידומו בשלב הקריאה השנייה והשלישית. ראה בעניין זה את הכתבה ב**גלובס** וב-**ynet**.

חוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998

חוק למניעת הטרדה מינית הביא למהפכה בתודעת הציבור בעניין הטרדות מיניות. חוק זה כולל מנגנוני אכיפה נרחבים ואפקטיביים לרבות העברת האחריות במקומות עבודה לפתחם של המעסיקים.

אכיפה מפלה כלפי גברים והקלה לנשים

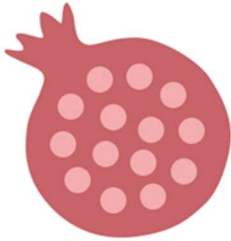
המכשול הגדול ביותר באימוץ האמנה נובע מהעדר סימטריה באכיפה כנגד אלימות שמפעילות נשים במישורים שונים כלפי גברים ילדים ולמעשה מדובר באכיפה בררנית כלפי נשים. אין זה סוד כי קיימת אכיפה ובעיקר ענישה מקלה ובררנית נגד מתעללות בגני ילדים, הכחשת שיעור האלימות הדרמטי של נשים נגד ילדים, כל אלה ועוד מהווים תמרור אזהרה בפני אימוץ האמנה.

ראה בעניין זה [מתקרו של ד"ר יואב מזיא](#).

משמעות הדבר הנה מתן לגיטימציה לאלימות נשים לביצוע עבירות פליליות בכלל, תקיפה והתעללות בקטינים ובגברים.

תלונות השווא

נושא נוסף הפוגע קשות בגברים בישראל הנו "תלונות השווא" שהפך בעקבות הנחיה 2.5 של הפרקליטות למכת מדינה. לשם דוגמה די אם ניקח את 553 תלונות השווא בעבירות מין ואונס (553 נסגרו בחוסר אשם, 69 נסגרו בעילת אין עבירה פלילית. עפ"י בקשת חופש המידע 2015-0283-2) בהם חרב עולמם של הגברים מבלי שהוגש כתב אישום בגין עלילה זדונית. ראה בעניין זה [מאמרו של ד"ר יואב מזיא](#) שחקר את הנושא.

פורום הארגונים

למען המשפחה

הטמעת חשיבה מגדרית קיימת כבר כיום בישראל

צוהר לכוונה האמיתית של מקדמי האמנה ניתן לראות בדברי משרד המשפטים בתזכיר חוק הרשות לקידום מעמד האישה: "במהלך השנים, חלו שינויים בתפיסות ובדרכי הפעולה לצמצום אי השוויון המגדרי. בראשית הדרך, תבעו נשים שוויון פורמלי בפני החוק. בהמשך, התברר כי השוויון הפורמלי אינו תנאי מספיק להשגת המטרה, והחל מעבר למדיניות של העדפה מתקנת והבטחת ייצוג הולם לנשים. תפיסת ההעדפה המתקנת מכירה בחסמים בלתי פורמליים העומדים בפני נשים ותובעת מהמערכת לתקן מצבים של תת ייצוג באמצעים אקטיביים וחותרת לשוויון תוצאתי. בהמשך, נטען כי גישה זו מתאפיינת ב"עיוורון מגדרי" כאשר היא פועלת לקידום נשים בתוך מוסדות ומערכות ניטראליים לכאורה, כאשר הלכה למעשה אלו עוצבו מסיבות היסטוריות על פי אמות מידה גבריות והם נשענים על סדר חברתי ממוגדר. בנוסף, נמצא כי גם ייצוג הולם אינו תנאי מספיק לקידום שוויון מגדרי וכי יש להבטיח שהשיקול המגדרי יישקל בעת קבלת ההחלטות, כי שוויון פורמלי בפני החוק אינו מספק, גם לא בהעדפה מתקנת וגם לא ייצוג הולם לנשים, אלא בהטמעת "חשיבה מגדרית".

רעיון זה בא לידי ביטוי בהקמת גופים שונים שזו מטרתם, כגון:

1. הקבינט לשוויון מגדרי, אשר הוקם לאחרונה.
2. רשות מממשלתית למניעת אלימות במשפחה.
3. רשות לקידום מעמד האישה, שסמכויותיה הולכות ומתרחבות עם השנים.
4. ממונות ברשויות המקומיות למעמד האישה.
5. יועצת הרמטכ"ל לענייני שוויון מגדרי.
6. הועדה לשוויון מגדרי אשר אין צורך להכביר מילים על העובדה כי מעולם לא נדונה בה אף לא בעיה אחת העוסקת בגברים בישראל.
וראה המאמר [בישראל היום](#).

הרעיונות של יישום "שוויון מגדרי" אוגדו יחדיו בתכנית שפורסמה רק לאחרונה על ידי הממשלה והיא התכנית הלאומית לשוויון מגדרי [ראה כתבה בנושא זה](#).

תכנית מקבילה פורסמה גם על ידי משרד החינוך [ראה כאן](#).

משמעותו של המונח "שוויון מגדרי" שנשמע מצודד הוא אחד: אפליה ורדיפת גברים ופירוק מוסד המשפחה.

מדובר בתהליך מפלה ומדכא את המין הגברי בשנים האחרונות בישראל, תהליך המקל ראש באלימות נשים, מדיניות אפליה בין נשים לגברים באכיפה ובענישה בעבירות של אלימות במשפחה. נשים זוכות לאפליה מתקנת בתחום הפלילים, ולא אחת במקום בו גבר משלם את המחיר המלא של מעשה האלימות במשפחה, אישה אינה נאשמת כלל.

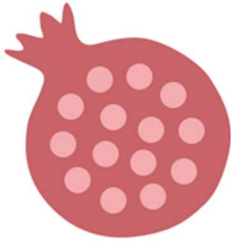
אלימות נשים כלפי גברים וילדים

עשרות שנים ידוע באקדמיה בעולם, כי בנושא אלימות במשפחה קיימת סימטריה באלימות בין בני זוג ובנוגע לאלימות כנגד ילדים – ראה בהקשר זה: מחקר של האגודה להגנת הילד בישראל משנת 2005 - [קישור](#). המועצה לשלום הילד, מנכ"ל ד"ר יצחק קדמן: אמהות פוגעות יותר מאבות - [קישור](#). פגיעה מינית בילדים - "אלימות כלפי ילדים ובני נוער בישראל - אוניברסיטת חיפה", עמוד 52 במחקר - [קישור](#). אחוזים דומים בין אבות (21%) ואמהות (18%).

סימטריה באלימות במשפחה:

נביא כאן הצצה מהידוע בתחום.

[מאמר](#) ב'חברה ורווחה' - רבעון לעבודה סוציאלית, כרך ל"ט חוברת 4, דצמבר 2019.

פורום הארגונים

למען המשפחה

פרסום בערוץ 7 בנושא: פרופ' זאב וינשטוק נשא דברים נרגשים בדיון ראשון מסוגו בוועדה לצדק חלוקתי ושוויון חברתי בראשות ח"כ מיקי זוהר (ליכוד). "כמעט 50 שנים אנחנו יודעים שאלמות של גברים כלפי נשים מתרחשת בשיעורים דומים לאלמות שמופעלת ע"י נשים כלפי גברים ביחסים אינטימיים, כמעט בכל חברה ותרבות שאנחנו מכירים, החל מחברות מסורתיות וכלה בחברות ליברליות מערביות".

חגי מויאל, נציג משרד הרווחה בדיון והמפקח על מערך הטיפול באלמות במשפחה, הכחיש את טענותיו של פרופ' וינשטוק. לדבריו, קיים גם טיפול המותאם לנשים אלימות ולגברים קורבנות אלימות - אנו כמובן לא מכירים כל טיפול כזה - להיפך.

מחקר שמאגד 343 מחקרים בתחום האלמ"ב, מצביע על סימטריה באלמ"ב בין בני זוג. **מחקרה** של פרופ' **שרה בן דוד** בתחום ומסקנותיה על הסימטריה ועל הסתרת נתונים בנוגע לאלמות נשית.

המומחה העולמי בתחום האלמ"ב, פרופ' מורי שטראוס, **במאמר** על הסימטריה באלמ"ב ועל ההתעלמות מהעובדות המצביעות עליה. בנוסף, סרטון של דקה וחצי של פרופ' שטראוס בהרצאה באוניברסיטת אריאל, על המחקר המוטה בנושא אלימות במשפחה ועל התקצוב המעוות - **קישור**.

הטיה בהצגת נתונים בדו"חות המ"מ

השתקת העובדה שאלמות במשפחה הנה סימטרית באה לידי ביטוי בדו"ח שהוגש לוועדה לקידום מעמד האישה, שמרכז נתונים לגבי אלימות של גברים כלפי נשים בשנת 2013. דו"ח בעייתי זה מהווה דוגמה להטיה החד-צדדית בעניין אלימות בתוך המשפחה. הוא עוסק כמעט כולו באלמות של גברים כלפי נשים ובכך נוצר הרושם כאילו התופעה ההפוכה לא קיימת, למרות שהדו"ח מכיל את נתוני משטרת ישראל המעידים כי כשליש מהנפגעים הם גברים מוכים.

בכל-זאת, כשהדו"ח טורח לציין עבירות משני הצדדים, למשל בעניין עבירות מין, המספרים מפתיעים: מסתבר שחלקם של גברים כקורבנות לתקיפה מינית כלל לא שולי. כרבע מסך כל התיקים הנפתחים על אלימות מינית נוגעים לגברים שהותקפו מינית. כך, ב-2013, 3,081 תיקים נפתחו בגין נשים שהיו קורבנות תקיפה מינית, לעומת 1,128 תיקים בגין גברים שהיו קורבנות לתקיפה כזו.

אין בישראל 200 אלף נשים מוכות!

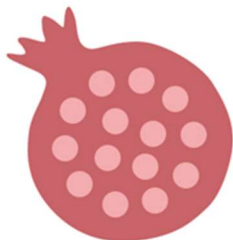
הפצת ידע כוזב בדבר אלימות כנגד נשים כאמור לעיל ואכיפה מפלה כלפי אלימות שמפעילות נשים, יוצרים לצערנו מיתוסים מזיקים לנשים ולגברים כאחד. דוגמא לכך הנה הידיעה כאילו בישראל יש 200,000 נשים מוכות. נתון זה מופץ ע"י ארגוני הפמיניסטיות הרדיקאליות, אך הנו מופרך מיסודו. בהתאם **לשנתון הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, יש בישראל כ-44 אלף אירועי אלימות במשפחה.**

נשים נפגעות מהוות כ- 8,000 מתוך 44,000 אירועי אלימות שדווחו לרווחה, כ-7000 ילדים נפגעים, וקטגוריית אלימות במשפחה כ- 28,667 שהיא הגדרה אילמת. כמובן לא תמצאו בשנתון את צמד המילים גבר מוכה, למרות שברור שחלק לא מבוטל מתוך 28,667 הנים גברים מוכים. התוצאה מכך הנה הרת אסון – גברים מוכים אינם זוכים לטיפול, וכך גם ביחס לנשים אלימות.

העובדות הסוציאליות

ההטיה בעניין אלימות במשפחה הרווחת במערכת המשפט מצויה גם בקרב המערך המשקם שאמור לטפל באלמות - העובדות הסוציאליות. הן אלו אשר מגישות חוות דעת לבתי משפט בסכסוכים משפחתיים. עובדה זו תואמת את דבריו של מבקר המדינה **בדוח 69** משנת 2019, על הצורך בהכשרה רגישת מגדר לעובדות הסוציאליות, בהקשר לטענות בדבר הטיה מגדרית של הרווחה.

אלימות כנגד ילדים

פורום הארגונים למען המשפחה

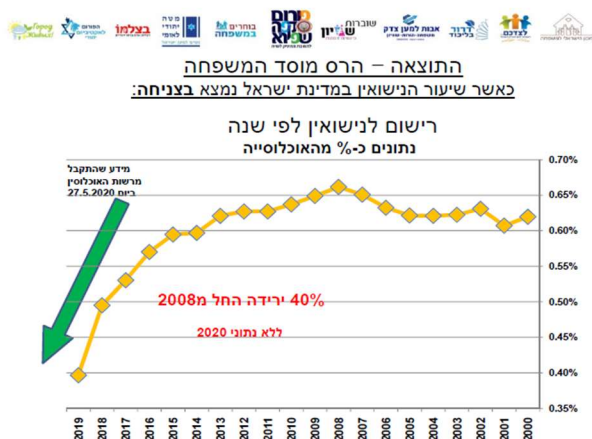
מחקר של האגודה להגנת הילד ישראל משנת 2005 לערך - קישור. המועצה לשלום הילד, מנכ"ל ד"ר יצחק קדמן אמהות פוגעות יותר מאבות - קישור. פגיעה מינית בילדים - "אלימות כלפי ילדים ובני נוער בישראל - אוניברסיטת חיפה", עמוד 52 במחקר - קישור. אחוזים דומים בין אבות (21%) ואמהות (18%). אימוץ אמנת איסטנבול עלול להביא להמשך התהליך מכוחו תודעת הציבור כמו גם הגופים המטפלים הנה שגויה ובבסיסה הנחת היסוד "כאילו נשים הן רק נפגעות".

מערכת החינוך

בעבר מערכת החינוך חינכה את תלמידי ישראל לכיבוד מוסד המשפחה ואהבת הארץ, ואילו כיום לדאבונו השתנתה המגמה. מערכת החינוך מכוונת לערכים שונים שהם: "קבלת האחר" ו"שוויון מגדרי". במסגרת זו מוחדרת לתלמידים תודעה כוזבת בסגנון "הפטריארכיה", כאילו כל אשה היא קרבן ומשימתה הנה "לשבור את תקרת הזכוכית", ואילו גברים הם הפוגעים והמדכאים. הנך מופנה בזאת למכתבנו בנושא לשרת החינוך אשר לא זכה לכל מענה, להלן קישור. במכתב תמצא קישורים לתכניות לימוד אשר המסרים לעיל הנם עמדות המוצא שלהן. אחת ממטרות אמנת איסטנבול הנה העמקת החינוך בנושא אלימות כלפי נשים. מכיוון שכבר היום מצויה מערכת החינוך במצב שבו החינוך נעשה על בסיס הנחות יסוד שגויות הרי שאימוץ האמנה רק יחריף את הבעיה הקיימת כבר כיום כנגד גברים ובנים במערכת החינוך.

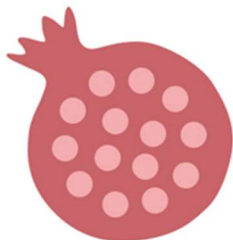
שעור הנישואין בקרב יהודים בישראל מתרסק

לעמדות אלו, כמו גם לאווירה החברתית, ציבורית, משפטית המתוארת לעיל, השלכות ישירות על חולשתו של מוסד המשפחה בישראל. מבדיקה שערכנו עולה כי מאז שנת 2008 יש ירידה של 40 אחוז בשיעור הנישואין של זוגות יהודיים בישראל. מנגד, ידוע כי מול כל שלושה זוגות שנשאים יש זוג אחד שמתגרש. ראה טבלת הירידה בשיעור הנישואין:

סיכום

1. אין בישראל תשפ"ב כל צורך או מקום לאימוצה של אמנת איסטנבול. אימוץ האמנה יוביל בהכרח לעליית מדרגה באפליית גברים הקיימת כבר כיום בחקיקה וביישומה באכיפה, כמו גם בהסתה

פורום הארגונים

למען המשפחה

המתמשכת נגד דימויים. אפליה זו ונגזרותיה גוררות כאמור התרסקות של מוסד המשפחה אותה אנו חווים כבר כיום.

2. בישראל דרוש שינוי והוא-הפסקת האפליה כנגד גברים ויישום תכנית לאומית לשיקום מוסד המשפחה בכל זרועות השלטון, החל ממערכת החינוך דרך מערכות המשפט והרווחה. נגזרת חשובה נוספת הנה הפסקת ההסתה המתקיימת כנגד הגברים בישראל, שנעשית על בסיס נתונים שאינם נכונים כאילו אלימות הנה רק כנגד נשים.

3. חשוב להדגיש כי עד כה ארגון הגג של אירופה, האיחוד האירופי, לא אשרר את אמנת וכך גם בריטניה ומדינות נוספות, אשר מבינות כנראה את הסכנה הגלומה בה. זאת ועוד, אמנת מועצת אירופה נמצאת במעמד נחות ולא מחייב בהשוואה לאמנות האו"ם. הצטרפותה של ישראל לאמנה תהווה אות קלון לחברה בישראל.

אשר על כן, אנו סבורים כי אין מקום לאמץ את אמנת איסטנבול ופונים אליך כדי שתעשה כל שביכולתך כדי להפסיק את תהליך אימוץ האמנה עליו הוכרז לאחרונה.

עו"ד נעמה סלע

יו"ר פורום הארגונים למען המשפחה

התנועה למדינה יהודית ודמוקרטית

אבות למען צדק

ארגון ליבה

בצלמו

איגוד רבני קהילות

אופק - המטה להסברה יהודית

פורום קפה שפירא

בוחרים במשפחה

עמותת הל"ב

נשים למען ישראל

פורום דרור בליכוד

חותם - יהדות על סדר היום